

Esquerdes de Freixeneda des de Collfred

28 de desembre de 2022

Assistents: Isabel Alcalde, Jaume Bertran (i la Fei), Karin Bruy, Pep Casas, Mercè Font, Carme Guri, Josep Maria Martínez, Esteve Mogas, Isma Porcar, Pep Pous i Josep Roca.

Distància: 8,41 km **Altitud mínima:** 1211 m **Altitud màxima:** 1308 m **Desnivell acumulat:** 222 m
Temps en mov: 2h. 8 min **Temps total:** 3h 47 min **Cotxe:** Jaume Bertran, Josep Roca i Josep M. Martínez (des de Ribes). 90 Km.

Avui és la darrera sortida d'aquest any 2022 i l'hem volguda fer una mica diferent, no pas per la dificultat ni la llargària, sinó per la seva bellesa i singularitat.

Sortim a les 7 del matí de la *zona esportiva de Corró*, i pugem per la C-17 fins a *Sant Quirze de Besora*, on trobem en Josep Maria Martínez i la Mercè. Fem un cafè al bar de la benzinera, i seguim per la BV-5227 en direcció a *Santa Maria de Besora*. Passem *Vidrà* i el veïnat de *Ciuret*, i arribem a les cases i granja de *Collfred*, on aparcuem els cotxes.

Hi hem arribat poc abans de les nou del matí. Ens trobem a 1278 metres d'alçada i bufa un vent força glaçat, no deu ser pas en va el nom d'aquest paratge! La temperatura és de 4 graus.

Comencem baixant una mica per una pista ampla, plena de bassals d'aigua que ens obliguen a vigilar on posem els peus. El desnivell de la sortida d'avui és escàs. Un tros enllà, en un indret anomenat *la Marranera* (1245,6 m), trobem dos camins i decidim seguir el de la dreta (sembla que tos dos ens portarien a lloc).

Avancem per una preciosa fageda clivellada de grèvols i de boixos. És hivern, i totes les fulles dels fajos són al terra formant una espessa catifa de tons marronosos perquè les anem trepitjant. Admirem un bonic faig de dimensions gegantines i ens aturem a la *barraca dels llenyataires d'Anglès*, una cabana de fusta amb teulada d'uralita que servia d'habitable als llenyataires que treballaven als boscos del voltant. El seu interior, avui força deteriorat, estava dividit en dos espais: l'un amb lliteres per als llenyataires, i l'altre que servia de quadra per als matxos. Sembla que va ser construïda per una empresa forestal d'Anglès.

Poc més enllà girem a la dreta i trobem l'entrada a una de les primeres *escletxes* o *esquerdes de l'Euga* o de *la Freixeneda*. Es tracta d'un immens entramat de passadissos, enmig de grans blocs de gresos erosionats pels agents atmosfèrics que han esculpit aquestes captivadores pedres, i tot plegat embellit amb l'arrelada dels fajos i les plantes, molses i líquens que cobreixen els blocs de pedra. Una llarga passejada per l'interior d'aquesta meravella, trespant amunt i avall entre les pedres, ens deixa sorpresa i gairebé sense paraules. Tot plegat no deixa de tenir un cert aire de llegenda i de misteri.

Diuen que hi ha gairebé dos quilòmetres de passadissos; no els podem seguir pas tots, però.

Son ja gairebé les onze i sortim una estona a la superfície per esmorzar, resguardats del vent. Però sembla que encara no en tinguem prou, i una altra vegada tornem a endinsar-nos a les esquerdes. Per perpetuar-ho, ens hi fem una fotografia de tot el grup.

La tornada la fem seguint un camí que passa més ensota que el d'abans i, després de travessar un torrent, un prat d'herba i una bonica avellanada, ens retorna amb poca

estona a *la Marranera* pel camí que havíem deixat a l'esquerra. Des d'aquí, i refent ara la mateixa pista, arribem al *Collfred*, on tenim els cotxes, a la una del migdia.

Anem a dinar al restaurant *Castell de Besora*, a *Santa Maria de Besora*, i comentem les singularitats de la sortida d'avui.

La setmana que ve anirem al *Turó de les Onze Hores*, des de *Riells*. Ens trobarem a les 7,30 a la *zona esportiva de Corró*.

Fotografies: Esteve Mogas i Pep Casas
Text: Pep Casas